Upsala den 10 Maj 1850.

Min kära Broder August!

Efter lång tystnad kommer nu några rader från undertecknad i Upsala. Sedan vi sist träffades har jag ej varit hemma, men i stället fått hit Robert, som bereder sig till sin examen i slutet af månaden. För 14 dagar sedan hade jag min första tentamen i Grekiska, hvarmed professor Palmblad förklarade sig nöjd och jag hoppas på ett [illegible]lande. För närvarande sysselsätter jag mig med Hebräiska, hvari jag önskade blifva färdig i medium af nästa månad. Men nog om mina egna angelägenheter, som jag hoppas dock icke vara utan allt intresse för kära Bror. Här i staden har inträffat ett märkeligt dödsfall, nemligen professor Bergstrand, som för det närvarande var Rector magnificus. Han hade redan länge varit beredd på döden, ehuru han blott legat sjuk några dagar.

Vi hafva här den allraskönaste vår med ständig omvexling af regn och solsken; ack att det umrades inom våra hjertan! Ehuru jag hoppas att få vara hemma, åtminstone en längre tid i sommar, så måste jag dock äfven

vistas någon tid af mellanterminen i Upsala för tentamina. Huruvida det blifver af någon Norrlandsresa för de hemmawarande, Mamma eller Henrika, känner jag ej. Pappa har länge ämnat helsa på oss och vi vänta honom just i dagarna. – Med vår kära Elementarskola tyckes det alldeles gå öfver ända. Här fråga alla professorer med stor förundran, huru det kommer sig att denna skola icke dimitterar en enda, som fullständigt genomgått densamma; och ännu är det ej utrönt att någon kommer på 3 åtår! Skolan tyckes redan hafva spelat ut sin rôle och uppfyllt sitt ändamål, då hon störtat de gamla skolorna, såväl och sedan åstadkommit en allmän reorganisation; och nu är hennes tid att sjelf packa in. Rektor Dahlström har rest upp till sitt pastorat, Söderala, vid Söderhamn och Swedbom är Rektor. – Målet och ämnet för tankar och tal i Stockholm lärer för närvarande vara Doktor Wieselgrens föreläsningar och predikningar om den inre missionen, såsom hört af Robert och äfven ser i Aftonbladet, och kära Far lär vara mycket road och lifvad af dem.

Men jag har redan pratat för mycket, och ansträngt dina ögon, och slutar derföre med begäran att du anser mina rader såsom en helsning och hågkomst, utan vidare anspråk. Helsa moster Clementsioff och Maja från Din

Carl Henrik Bn